

РЕГІОНАЛЬНА ІННОВАЦІЙНА СИСТЕМА

*доц. Крапивний І.В., студент гр. Е-21 Бавикіна А.Ю.,
студент гр. Е-21 Марченко Т.В.*

Подолання загальноекономічної кризи, вихід на межі економічного зростання, приріст соціального ефекту, залучення і збереження висококваліфікованого персоналу, зростання виробничих потужностей, створення нових ринків збуту вимагають пріоритетної ролі інноваційної діяльності в економічній політиці України. В Україні проблема нововведень вимагає подальшого дослідження і якісної оцінки інноваційної діяльності та пошук шляхів її удосконалення, визначення її ролі як фактора регіонального розвитку. Саме інноваційна діяльність здатна вивести економіку держави на якісно новий рівень.

Сучасний етап еволюції світового господарства характеризується активізацією процесу локалізації інноваційної діяльності, а саме: концентрацією її в окремих національних регіонах, містах, локальних утвореннях. Нині регіони виконують ключову генеруючу функцію на мезорівні, створюючи високотехнологічні продукти через регіональні інноваційні мережі, локальні кластери та використовуючи ефект інформаційного взаємозбагачення науково-дослідних інститутів, що співпрацюють.

Інноваційна активність характеризується високим рівнем географічної концентрації, що принципово змінює статус окремих національних регіонів, міст і локалітетів на міжнародному ринку високотехнологічної продукції, перетворюючи їх на вузлові точки глобальної інноваційної мережі. Саме в даному контексті особливої актуальності набуває концепція регіональної інноваційної системи (РІС) як теоретична основа розробки та ефективної імплементації стратегії підвищення міжнародної конкурентоспроможності регіону.

Актуальність дослідження теоретичних основ формування регіональних інноваційних систем обумовлена такими положеннями. По-перше, світовими економічними процесами інтеграції і глобалізації, які орієнтовані на сучасні конкурентоспроможні знання, науку, технології та виробництва. Регіони виявляються не тільки залученими в процеси на рівні окремої країни, але й зазнають впливу глобальних економічних явищ. По-друге, процесами зміцнення ринкових відносин в Україні й усвідомленням необхідності інноваційного шляху розвитку економіки. По-третє, необхідністю збереження і збільшення науково-технічного потенціалу регіонів, що визначає сукупний потенціал країни і процеси створення національної інноваційної системи.

Відповідно до світової практики організації інноваційної діяльності, регіональна інноваційна система розглядається як інтегральна системна характеристика стану, умов і особливостей розвитку інноваційної діяльності в тому чи іншому регіоні, його інноваційного статусу, при цьому сам регіон з однаковим успіхом може бути як донором, так і як реципієнтом наукових результатів та інновацій. Регіональна інноваційна система формується під впливом безлічі об'єктивних для даного регіону чинників, включаючи його розміри, наявність природних, технічних, організаційних, інформаційних, інституціональних і людських ресурсів, які є довгостроковими детермінантами напрямку і швидкості еволюції інноваційної активності. У кожному регіоні через різні чинники формується свій промисловий комплекс.

Роль держави сьогодні – бути каталізатором інноваційних процесів, організатором діалогу між учасниками майбутніх розробок, ініціатором формування інноваційних комплексів і систем. Зі зміною ролі держави відбувається перехід інноваційної політики з національного рівня на регіональний, що передбачає вивчення досвіду передових економік.

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.) : у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : Сумський державний університет, 2013. – Т. 3. – С. 282-283.